

καμτσίκι

καμτσίκι κ. **καμιτσίκι** κ. **καμουτσι** κ. **καμουτσίκι**, **το**, ουσ. [<τουρκ. kamçi], το μαστίγιο με το οποίο χτυπούν τα ζώα για να προχωρήσουν, αλλά και όργανο βασανιστηρίων. (Τραγούδι: *καροτσέρη, καροτσέρη, άσ' το καμουτσίκι απ' το χέρι και μην το χτυπάς // στράκα-στράκα το καμτσίκι τρέλαινες τη Σαλονίκη και φορούσα σκουλαρίκι τ' όνειρο και τη χαρά // μένα με λένε Περικλή κι αν θες να μάθεις ρώτα, σύμφωνα με τον άνθρωπο να φέρεσαι αναλόγως, γιατί θα πέφτει καμουτσι όπου δεν πέφτει λόγος*).

- δουλεύει καμτσίκι, επιβάλλεται συστηματικά αυστηρή, παραδειγματική τιμωρία: «σ' αυτή την επιχείρηση με το παραμικρό δουλεύει καμουτσίκι». Συνών. δουλεύει βούρδουλας.

- *καμτσίκι που σου χρειάζεται!* με αυτά που κάνεις είσαι άξιος τιμωρίας με ξυλοδαρμό, αξίζει να τιμωρηθείς με σκληρό, με παραδειγματικό τρόπο: «καμτσίκι που σου χρειάζεται παλιόπαιδο για όλες αυτές τις ανοησίες που κάνεις!». Από το ότι, με το καμτσίκι χτυπά κανείς το ζώο όταν θέλει να επιταχύνει συνήθως το τρέξιμό του. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *μωρέ*. Για συνών. βλ. φρ. *βρεγμένη σανίδα που σου χρειάζεται!* λ. [σανίδα](#). **καμτσικιά** κ. **καμιτσικιά** κ. **καμουτσιά** κ. **καμουτσικιά**, **η**, ουσ. [<καμτσίκι + κατάλ. -ιά], η καμτσικιά· σκληρός λόγος που πληγώνει ψυχικά: «τα λόγια του έπεφταν σαν καμτσικιές στην ψυχή μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας